

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

02. 09. 2024 - 08. 09. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 02. 09. sv. Nonnose, opata

1 Kor 2,1-5; Žl 119,97.98.99.100.101.102 Komentář: **Lk 4,16-30**

I dnes mnohým pravda překáží. Vyhnany Ježíš prochází jejich středem. A ubírá se dál. Má místo v mém srdci?

ÚTERÝ 03. 09. památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve

1 Kor 2,10b-16; Žl 145,8-9.10-11.12-13ab.13cd-14 Komentář: **Lk 4,31-37**

Ježíšova moc spočívá v tom, že dovede přísně poručit a vyhnat zlo. V mých kompromisech a v „politikaření“ se Boží síla neprojeví.

STŘEDA 04. 09. sv. Mojžíše, proroka

1 Kor 3,1-9; Žl 33,12-13.14-15.20-21 Komentář: **Lk 4,38-44**

Šimonova tchyně po uzdravení vstane a všechny obsluhuje. I já mám vždy, když sloužím, podíl na Kristově uzdravování.

ČTVRTEK 05. 09. sv. Terezy z Kalkaty, zakladatelky kongregace

1 Kor 3,18-23; Žl 24,1-2.3-4ab.5-6 Komentář: **Lk 5,1-11**

Když si myslím, že všemu rozumím lépe, než mi radí druzí, nic neulovím. Když dám na rady Pána, budu nad „úlovkem“ žasnout.

PÁTEK 06. 09. sv. Zachariáše, proroka

1 Kor 4,1-5; Žl 37,3-4.5-6.27-28.39-40 Komentář: **Lk 5,33-39**

Novost Kristova učení nelze uzavřít do starých forem. Nesnažíme se o to? Nedivme se, když se někdy trhají...

SOBOTA 07. 09. sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka

1 Kor 4,6-15; Žl 145,17-18.19-20.21 Komentář: **Lk 6,1-5**

Ježíš vrací sobotě její pravý účel a smysl. Dovedeme my sami dát smysl slavení neděle? Nezanedbávám dny, které jsou určeny Pánu?

23. neděle v mezidobí - Cyklus B - 08. 09. 2024

Nejednou jsme bezradní, když vidíme nějakou nouzi, nemoc, lidskou bezmocnost. A podobně jsme často bezradní, když naši blízcí či lidé okolo nás neznají cestu ke Kristu? Odpověď je mnohavrstvá, ale jedno řešení se nabízí v dnešním evangeliu. Dnes se lze za tyto lidi modlit...

1. ČTENÍ

Tento text pochází pravděpodobně z 8. stol. př. Kr. a končí jím celek výroků proti pohanským národům. Vystupuje zde protiklad děsivého údělu pohanských národů ohrožujících Izrael vůči jáсотu a veselí Božího lidu, které jsou znamením Božího vítězství.

Iz 35,4-7a

Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!“ Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého, neboť na stepi vyprýští vody, potoky na poušti. Vyprahlá země se změní v rybník a žíznivá půda v prameny vod.

ŽALM 146,6c-7.8-9a.9bc-10

Žalm opakuje radost prvního čtení. Všimněme si sloves, která charakterizují Boží jednání, a připojme se k této chvále.

Odpověď: Duše má, chval Hospodina!

**Hospodin zachovává věrnost navěky,
zjednává právo utlačeným,
dává chléb lačným.**

Hospodin vysvobozuje vězně.

**Hospodin otvírá oči slepým,
Hospodin napřimuje sklíčené,
Hospodin miluje spravedlivé,
Hospodin chrání přistěhovalce.**

**Hospodin podporuje sirotka a vdovu,
ale mate cestu bezbožníků.**

**Hospodin bude vládnout navěky,
tvůj Bůh, Sióně, po všechna pokolení.**

2. ČTENÍ

Ve druhé kapitole Jakub otevírá velké téma Nového zákona: víra versus skutky. Jakub bude pranýřovat víru, která je jen teoretická a neprojevuje se skutky. V našem textu toto téma ilustruje konkrétní příklad. Jeho platnost je po mnoha staletích stále aktuální.

Jak 2,1-5

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranictví (k lidem). Když k vám do shromáždění vejde muž se zlatými

prsteny na rukou, ve skvělém oděvu, a vejde také chudák v obnošených šatech, vy jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: „(Prosím), posad' se tady na čestné místo.“ Ale tomu chud'asovi řeknete: „Ty stůj tamhle“ nebo „Sedni si tady u mých nohou.“ Neděláte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných zásad? Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh (právě) chudé (v očích) světa, aby byli skrze víru bohatí a dědici Království, které slíbil těm, kdo ho milují?

EVANGELIUM

V předchozím textu (Mk 7,1-23) Ježíš vedl ostrou diskusi o předpisech vztahujících se k rituální čistotě. Pak sám přešel přes pohanské, tedy nečisté území Týru, Sidónu Dekapole a vstoupil do „čisté“ Galileje. Zde je hluchý člověk. Tato nemoc je symbolem nečistých, ale i nechápajících. Všichni potřebují uzdravení!

Mk 7,31-37

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. (Ježíš) jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

K ZAMYŠLENÍ

Otevření sluchu a úst bylo víc než jen uzdravení nemocného. Slyšet a moci vyznat Boha jako Pána svého života nemusí být vůbec snadné. Je mnoho lidí, kteří jako by vůbec nezaslechli radost evangelia, i když by rádi Boha poznali. Lidé, kteří byli okolo hluchého a znali jeho nouzi, přivedli ho ke Kristu a žádali ho o pomoc. Řecké slovo parakalein znamená prosit, žádat, svolávat... Díky jejich úpěnlivé prosbě se Ježíš dotýká nemocného a probouzí jeho sluch i ústa.